

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Michaely Bejčkové a Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **S. K.**, zast. JUDr. Bedřichem Hájkem, advokátem se sídlem Jana Švermy 1696, Kadaň, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2017, sp. zn. SZ/MPSV-2017-110740-916, čj. MSPV-2017/112072-916, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 12. 2017, čj. 78 Ad 18/2017-30, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně požádala Úřad práce ČR – pobočku v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Most (úřad práce) o doplatek na bydlení, který jí úřad práce v rozhodnutí ze dne 22. 3. 2017 přiznal ve výši 1 044 Kč měsíčně. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala k žalovanému, který však její odvolání zamítl rozhodnutím uvedeným v záhlaví. Žalobkyně proto podala žalobu ke krajskému soudu, neboť nesouhlasila s tím, že správní orgány při stanovení výše dávky nezahrnuly do odůvodněných nákladů na bydlení úhrady za energie v celé jejich výši. Náklady na energie podle jejího názoru správní orgány posoudily pouze paušálně a bez řádného odůvodnění. Krajský soud žalobě vyhověl a napadeným rozsudkem zrušil rozhodnutí jak žalovaného, tak úřadu práce pro nepřezkoumatelnost a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, ve které současně žádal o přiznání odkladného účinku. Odůvodnil jej tím, že v současné době není schopen dostat podmínkám uvedeným krajským soudem tak, aby rozhodnutí o přiznání doplatku na bydlení v řízení před tímto soudem obstálo. Dále poznamenal, že má doplnit odůvodnění rozhodnutí a podklady do správního spisu, i nadále však bude respektovat výši záloh na spotřebu energií vyhodnocenou aplikačním programem pro výpočet dávek hmotné nouze. Přiznáním odkladného účinku tedy podle názoru stěžovatele nevznikne žalobkyni žádná finanční újma. Žalobkyně s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí.

[3] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., který se přiměřeně užije i v řízení o kasační stížnosti, NSS usnesením přizná kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v jeho případě nejsou tyto podmínky naplněny.

[4] NSS nejprve zkoumal, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. NSS předně upozorňuje, že povinnost správního orgánu rozhodnout v souladu s právním názorem krajského soudu vysloveným v rušícím rozsudku nemůže být sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Tvrzení stěžovatele o neschopnosti dostat podmínkám v rozsudku krajského soudu jsou obecná a nevypovídají nic o tom, v čem konkrétně má jeho újma spočívat. Jak již NSS mnohokrát uvedl, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem (viz např. usnesení NSS ze dne 5. 1. 2017, čj. 10 Ads 313/2016-27, bod 6). NSS přizná odkladný účinek pouze v ojedinělých případech, ve kterých by okamžitý výkon soudního rozhodnutí mohl mít závažné důsledky. O takovou mimořádnou situaci se v nyní posuzované věci nejedná, resp. stěžovatel nic takového netvrdil.

[5] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neprokázal existenci nepoměrně větší újmy, NSS se již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s veřejným zájmem (srov. bod [3]).

[6] NSS proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Tím však nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu